

Iz Ljutomera. (Gospodarska zadruga.) Ni davno tega, kar se je oglašil jako oster glas o ustanovitvi gospodarske (mož je menil «kmetijske») zadruge v Ljutomerski okolici. Od tistega časa nastalo je že nekaj gibanja in beseda zadruga se čuje po večkrat. Pri tem se greši le v tem, da se od nekaterih narodnjakov iz Ljutomera zahteva, naj bi kar čez noč ustanovili tako zadrugo, seveda jo potem tudi vodili in menda tudi plačevali. Kedar pa ne bi slo, potem bi prišel zopet kak tak narodnjak in ta bi se razkoračil, pa bi rekel: «Kaj sem vam pravil; zakaj niste nič premislili; prav se Vam godi, da imate škodo.» Tako je že pač pri nas ljuba navada. In s prstom bi se lahko na nekatere takove dogodke pokazalo. Najbolj glasni pa so vedno tisti, katerih vedno manjka pri resnem delu — o če bi slo za sladke gibanjce in rumeno vince, tedaj bi bili poleg.

Je pa v resnici zadruga v naši okolici potrebna? In se da ista ustanoviti?

Obe vprašanji moramo potrditi. Ali premišljena mora biti stvar. Posvetovati se je, kam naj obrne zadruga svojo pozornost, v kateri kmetijski zadevi je najbolj potrebna. Po pravilih, katere z večine uporabljajo na Goriškem, ima gospodarska zadruga namen izboljšati gospodarski položaj združnikov. To doseže s tem da: a) nabavlja svojim členom gospodarsko opravo, živino, krmo, gnojila, semena, orodje, stroje in enako; b) prodaja kmetijske pridelke, izdelke in živino ter posreduje pri odjemanju blaga; c) napravljajo združne mlekarnice, semenišča, drevnice, trtnice, sušilnice, skladišča in enako; d) skrbi za izboljšanje plemena živine ter v to svrhu nabavlja in vzdržuje plemenske živali; e) povspenjuje strokovno izobraževanje združnikov sploh, s prirejanjem poučnih shodov in podpiranjem pri izšolanju na strokovnih šolah posebej.

Vse te naloge so lepe, ali vse se pri nas ne dajo takoj izvršiti. Vzemimo le na pravo združne mlekarnice. Ako bi imeli primerno živino, in to bi bilo mogoče, potem bi bil na pr. na Cvenu pri Ljutomeru najlepši kraj zato. Daleč na okoli leže mnogoštevilne vasi imovitih kmetov, ki bi lahko oddajale mleko v takovo združno mlekarno. Toda bodimo odkritosrčni. Danes imamo na Cvenu in v okolici tako goveje pleme, da si ga ne upamo radi tujcu pokazati. Da pa bi mogoče bilo, je gotovo. Saj imajo na pr. na Nemškem 562 mlekarških zadrug z 39.766 členi. Ni treba ravno planine za dobro govedorejo. V Meklenburskem je sama ravnina in mnogo močvirja. Tam obstoji 81 mlekarških zadrug. Gotovo morajo imeti torej tudi primerno število lepe goveje živine.

Res, da se je pri nas do najnovejšega časa gojila z velikim uspehom konjereja. Ta bode tudi za naprej še dobiček prinašala. Ali le reja v resnici dobrih in lepih konj. Slabejše blago pa bode v bodočnosti gotovo malo cene imelo. Konjereju rastejo in tal veliki sovražniki: bicikel, električni tramvaj, automobil. V dunajski razstavi so stale letos lepe kočije, katere se prevažajo brez konj, katere goni le — motor. Že smo v Avstriji letos prvič imeli dirko med avtomobili. In ne bode dolgo, ko bomo tudi po murški dolini videli tako kočijo tiho in gladko po cesti bežati.

Zato menda tisti najboljše ravnaajo, ki se oprijemajo govedoreje, ki svoja polja uravnavaajo tudi za krmo. Treba pa bode zboljšati vse pleme in način oskrbovanja. Krava, ki mora celo zimo slamo žreti, ne bode dajala niti dobrega mleka niti dobrih telet. Pa tudi v tem se že spreminja.

Treba bode torej kmetijski zadrugi dati bolj občne podlago. Kakovo, to pa mora biti stvar temeljitega posvetovanja in pouka. Tudi ta bode prišel. Okrajni odbor ljutomerski bode sam skrbel, da dobimo od zadruge moža, ki bode najpoprej v javnem govoru potrebno iz svoje skušnje razlagal. Takrat pa naj bode udeležba velika in pride naj z

veseljem tudi tisti mož, ki je v imenovanem dopisu tako gorko zaželel kmetijske zadruge.

Razne stvari.

Domače.

(Mil. knez in škof) obhajajo danes svoj imendan. Bog jih ohrani v milosti in zdravju!

(Konjice.) Mrtvaška sv. maša za dušni pokoj rajne cesarice se je opravila v konjiški nadžupnijski cerkvi prav slovesno. Udeležili so se te žalostne slovesnosti vsi uradi, učiteljstvo, veteranci, požarni brambovci in izredno lepo število črno oblečenih gospa in gospodov tržanov. Po dokončani asistovani sv. maši je obstopilo pet duhovnikov tumbo, ki je bila s cesarskimi, od našega rojaka g. Puklna v ta namen darovanimi grbi in s cveticami krasno okinčana; pevski zbor, ki je med sv. mašo oskrboval koralno petje, zapoje libero, po kateri oficijator nadžupnik odmoli predpisane molitve. Pač vsem navzočim je ob tej priložnosti iz srca priklopel želja: Usmiljeni Bog daj usmiljeni cesarici večni raj.

(Iz Vitanja.) Odgovor na čestitko, katero je sklenil volilski shod v Paki pri Vitanju poslati sv. očetu k njihovi šestdesetletnici, smo ravnokar vsprejeli. Po knezoškofijskem konzistoriju v Mariboru je odgovoril vzvišeni papežev poslanec na Dunaju sledeče: »Nisem zamudil svetemu očetu naznaniti spoštljivo čestitko, o kateri se je govorilo v pisanju od prvega tega meseca« (septembra namreč). »Njihova Svetost so z živahno zadovoljnostjo isto spričevanje otroške ljubezni sprejeli in podelijo z naklonjenim srcem zaželjeni apostolski blagoslov«. Slava sv. očetu Leonu XIII!

(Iz Doliča pri Vitanju.) Občinska volitev v naši občini se je ravnokar izvršila. Dočim so že vse sosedne občine vpeljale slovensko uradovanje, se je v naši občini še vedno šopirila nemščina. Dozdajšnji župan, sicer jako pošten mož, je bil pač tako navezan na svojega velikonemškega pisarja v vitanjskem trgu, da je menda mislil, ka se bo gotovo svet razrušil, če si najme drugega tajnika, ki bi uradoval v domačem jeziku. No, dali smo slovo županu in njegovemu nemškemu tajniku. Svetu pa hočemo pokazati, da bo Dolič tudi še dalje obstal, če tudi bomo slovenski uradovali. Smešno je bilo v dan pred volitvijo, ko je nemški tajnik doličanski, rojen v Blatu pri Konjicah, povabil edinega »Nemca« v Doliču, ki pa ne zna ne ene nemške besede, da se dogovorita o nemških kandidatih za občinske volitve. Toda vse je bilo zastoj! Narodna zavest se je tudi pri nas že vzbudila tako, da smo prevrgli popolnoma odbor, ki sta nam ga nasvetovala nemški pisar iz Blata in njegova senca v Doliču. Tako se je razdrta tudi ta nemška trdnjava v konjiškem okraju. Koliko občin v konjiškem okraju še uraduje v nemščini? Prosim, naznanite nam v »Slov. Gospodarju«.

(Iz Središča) nam piše prijatelj: Ni se čuditi, da v Središču ne preneha svinjska kuga in da nam vsled tega vsak dan narasča že itak ogromna škoda. Živinozdravniki sicer prepovedujejo, da ne sme sosed k sosedu in tirjajo od posestnikov Bog vé, kaj vse, da se kuga ne razširi. Ali kaj to pomaga, ako oni sami hodijo od hleva do hleva? Mar oni ne morejo prenašati nalezljivih bacil kužne bolezni? Dogodilo se je pri nekaterih posestnikih, da so svinje še le z dnevom, ko je živinozdravnik hleve preiskaval, obolele. Kako naj bi bili torej posestniki prijazni tem ljudem. Namesto da bi nam prijazno odpomogli, dražijo nas samo s svojim večnim zapisovanjem, popisovanjem in predpisovanjem.

(Toča) je klestila 23. sept. pri Sv. Štefanu, Zibiki in v sosednih krajih.

(Razpok zvona.) Drugi veliki zvon počil je v nadžupnijski cerkvi v Rogatcu. Zvonovi so zavarovani pri društvu »unio catholica«, zatega del nima cerkev nikake škode.

(Hum pri Omoži.) Naznanjena šolska veselica v proslavo 50letnice cesarjevega vladanja se ni vršila tako, kakor se je nameralo, ker se je predpoldan zvedelo o grozni novici, da je naša preljubljena cesarica umorjena. Otroci bilo so samo pogoščeni, so deklamovali in peli dve kitici cesarske pesmi. Pozdrav je govoril g. načelnik M. Ivanuša, slavnostni govor pa nadučitelj g. A. Porekar ter oba naznanila strašen dogodek. Marsikatero oko se je rosilo. Hvala vsem vdeležencem in podpornikom, osobito starišem.

(Skomre pri Vitanju.) Kvatrni petek zvečer ob mraku se je med dežjem vsulo toče v toliki množini, da so jo po jarkih od vitanjske strani opazovali še v nedeljo, ko so šli na Skomre k službi božji. Sreča še je, da je neljubi gost klestil večinoma samo po gozdih, le nekoliko je zasegnil tudi njive, toda oves in hajdino so gospodarji bili brez malega že pospravili pod streho.

(Iz Slavšćine pri Sv. Andražu v Slov. gorici h.) Dne 23. septembra v petek popoldne ob 5. uri, je šel Alojz Šegola s kravo in juncem na njivo po voz naloženega koruzinja, in v tem hipu, ko misli zapreči, udari strela, ter ubije kravo in junca. Tudi Šegola se je zgrudil nezavesten. Še le čez eno uro je začel zopet dihati. V nedeljo 24. septembra je bil spovedan. Mogoče, da še okrevi.

(Iz Laporja pri Slovenski Bistrici) se nam poroča, da je bila pri zadnji občinski volitvi začetkom septembra volilna borba med napredno-narodno-gospodarsko in nasprotno stranko uprav velikanska. Tudi nemščina je igrala v tej borbi svojo vlogo in sicer na pooblastilih. Žalostna prikazen v slovenskem Laporju!

(Iz zadretske doline.) Z dnem 1. oktobra t. l. počenši dovolila se je po vis. c. kr. poštne in brzojavne ravnateljstvu v Gradcu c. kr. poštna oddaja v Bočni. Zvezo ima s c. kr. poštним in brzojavnim uradom v Gornjemgradu ter obsega kraje Bočna, Čepce, Kropa, Podhom in Otok. Če tudi se je tej opravičeni prošnji dokaj oporekalo, vendar je končno le zmagala resnica in pravica. Željno pričakuje tukajšno verno ljudstvo tudi otvoritve nove župnije, za katero se je že vse potrebno storilo.

(Iz Polja pri Kozjem.) Žalostne poštne razmere vladajo povsod na Spodnjem Štajarskem, v Kozjem še pa menda najbolj. Tam gospodari in gospoduje nad svojo poštarico zagrizena posila Nemka, katero je rodila priprosta slovenska mati kake tri ure daleč od Kozjega. Ta odpraviteljica je odposlala oni dan neko pismo, namenjeno v Polje z razločnim dostavkom zadnje pošte: Podčetrtek, kar na Dunaj. Ko si je pismo ogledalo Dunaj, je romalo tretji dan v Pulj (Istra), četrti dan je slo iz Pulja in še le šesti dan je prišlo srečno v Polje, kamor je iz Kozjega malo uro hoda. Istega dne in prav s tistim poštним vozom ter prav s tistim naslovom je bila odposlana jedna dopisnica, katera pa je srečno zadela na pravi kraj, pismo pa ne. Slavna kozjanska ekspeditorica! Veliko takih kozolcev ste že prevrgli, mnogo imate na vesti, a enkrat se bo gospej poštarici vendar zdelo odveč, nam pa tudi! Vaša neuljudnost je obče znana, kakor tudi vaša nemška zagrizenost. Ako Vam Slovenci kozjanski niso ljubi, zapustite nas, mi se ne bomo jokali za Vami!

(Jednakopravnost, kje si?) Pred kratkim so bili premeščeni naslednji sodni pristavi: Albert Luschan iz Kranja v Ljubljano, Fran Peterlin iz Černomlja v Kranj, V. Kronasser iz Marenberga v Ptuj, Fr. Jagodič iz Kozjega v Slov. Bistrico in Fr. Rekar iz Vipave v Radovljico. Med temi sta dva Nemca Luschan in Kronasser in oba sta dobila izmed drugih najboljši mesti: Ljub-

ljano, Ptuj; drugi so vsi Slovenci, a bili so premeščeni iz neznanega kraja zopet v neznan kraj. Nemec sné meso, Slovenec gloda kost.)

(Županom v Šmarju) je izvoljen slovenski zdravnik dr. Rakež, kateri se pa krčevito brani te časti. Šmarčani imamo malo mož, a naj se ti redki žrtvujejo, da nam ne zleze zopet Nemec na vrat.

(Žalost za cesarico v Kozjem.) Kako žalujejo c. kr. uradniki v Kozjem za pokojno cesarico, se je pokazalo na dan zadušnice. Slavni veliki Nemec, c. kr. notar je med sv. mašo imel vsa okna zagrjena — spal se je majhni, a dobro rejni (od slovenskega kruha) mož. C. kr. knjigovodja, zibal se še je menda tudi v sladkih sanjah, ker ga ni bilo v cerkvi. Slavne c. kr. žandarmerije, visoke c. kr. finančne straže tudi ni bilo opaziti nikjer; če so bili kje pri vratih, ne vemo, a če so bili, so gotovo precej zamudili. No, da privat. uradnikov a la kratki Lang, nemški Böhm, rudečenosi Štika itd. da teh ni bilo, se nikakor ne čudimo. Veliki gromovnik Kragora, oskrbnik katoliškega grajščaka, se pa tako boji cerkve bolj, ko h... križa. Tako ti zvesti in udani Avstrijci spoštujejo spomin svoje cesarice! Izmed teh ni niti jednega domačina, sami tuji so in privandrovc.

(Načelnikom okrajnega zastopa šmarskega) je bil izvoljen oni dan slovenski odvetnik dr. Georg, a le z jednim glasom večine. Več o zanimivi volitvi prihodnjič!

(Imenovanje.) Dr. Ivan Babnik, svet. tajnik pri deželnem sodišču v Ljubljani je pozvan v pravosodno ministerstvo.

(Našim poslancem.) Na tukajšnji gimnaziji je v slovenskih paralelkah in sicer v prvem razredu okoli 80 in v drugem razredu okoli 70 učencev. Deželni zbor bi moral odrediti razdelitev paralelek, a tega še do danes ni storil. Na nemški meščanski šoli se je dovolila stalna razdelitev, na gimnaziji se ne dovoli niti začasna, ker so paralelke slovenske. Tako veliko število učencev v jednem razredu bije v obraz vsem pedagoškim zakonom. Poslanci naj stopijo odločno na noge, da nam ne bo treba leto za leto opozarjati na ta nedostatek. Deželnemu odboru naj se enkrat za vselej zabiči njegova dolžnost!

(«Voditelja»), bogoslovnega lista je ravnokar izšla 3. številka. Opozarjamo gg. naročnike, naj se odslej naročnina in reklamacije pošiljajo ne na urednika, marveč jedino na «Upravištvo Voditelja» v Mariboru.

(Deželna učiteljska konferenca.) Pri tej konferenci. piše neki nemški list, se je razvidilo, da v spodnještajarskih krajih vladajo uprav galske t. j. jako slabe razmere. Ne bilo bi čuda, kajti učiteljem in šolam v naših krajih nemški deželni šolski svet ni tako naklonjen kot v nemških krajih. Nemška zagrizenost je torej kriva naših nepovoljnih šolskih razmer. Zato pa ne odnehajmo klicati: »Proč od Nemcev!»

(V mariborsko bogoslovje) so nadalje vstopili gg.: Florijan Kukovec iz Sv. Tomaža pri Velikinedelji, Alojzij Potočnik iz Sv. Trojice v Slov. gor., Fr. Rakovec iz Nakla (Kranjsko), Ig. Škamlec iz Št. Jurija v Slov. gor. in Iv. Zakošek iz Št. Vida pri Planini.

(V Marenbergu) je pri zadnji šolski veselici za pogostovanje naše mladine en sam vrli Slovenec podaril čez 20 gld. Največji bogataš Schober je dal komaj 3 gld. Kmetje, se vam to ne zdi čudno?

Društvene.

(V Vuhred-Marenberg!) Vabilo k letnemu rednemu običnemu zborovanju podružnice sv. Cirila in Metoda za Vuhred-Marnberški okraj na dan 2. oktobra t. l. v Vuhredu v gostilni g. J. Widmoserja ob 4ih popoldan. Dnevni red: Volitev načelstva, poročilo blagajnika, sprejemanje novih udov,

razni nasveti. Po zborovanju prosta zabava. Gostje dobro došli. Odbor.

(Za dijaško kuhinjo) v Mariboru so darovali: g. M. Zemljič, kaplan v Šmartnu pri Slov. Gradcu 7 gld. 50 kr. nabranih na gostiji pri županu smartinskem g. F. Vavken, g. M. Kelemina, župnik v Št. Ilju in M. Gabere v Kapelah po 10 kron.

(Gospodarsko bralno društvo v Kozjem) se enkrat prav uljudno vabi vse ude in prijatelje društva na zborovanje in veselico dne 2. oktobra t. l.

(Slov. politično in gospodarsko društvo v Ljutomeru) priredi dne 16. oktobra svoje zborovanje in sicer pri g. Vaupotiču v Ljutomeru ob 3. uri popoldan. Vspored: 1) Volitev novega odbora. 2) Politični položaj. — Govorniki gg. dr. Fr. Rosina, J. Kukovec in dr. Jan. Ev. Krek iz Ljubljane. Ker bo shod važen, pričakujemo mnogobrojno udeležbo. Odbor.

(Vabilo na redni obični zbor) «Zveze slovenskih posojilnic», kateri se bode vršil v četrtek, dne 27. oktobra 1898 ob 10. uri predpoldne v sejni dvorani posojilnice v Celju. Dnevni red: 1) Poročilo predsednika. 2) Odobrenje letnega računa. 3) Poročilo društvenega tajnika in revizorja. 4) Slučajnosti. Odbor.

(Vabilo k veliki tomboli) ki bode v nedeljo dne 9. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni pri M. Steinerju v Gotovljah. Dobitki so jako lepi. Tablica stane 15 kr. Namen je blag, ker se čisti dobiček obrne v pokritje primanjkljaja za novo uro pri podružni cerkvi sv. Jederte v Gotovljah. Ako bi močno deževalo se tombola preloži in vrši drugo nedeljo ob vsakem vremenu.

(Domača banka.) Kreditna in eskomptna banka, akcijska družba, v Ljubljani. Pod tem imenom hoče «Splošno kreditno društvo» v Ljubljani ustanoviti banko za vse naše pokrajine, t. j. za Kranjsko, Južno Stajarsko, Slovensko Koroško, Goriško, Istro in Trst. — To, kar je na Češkem «Živnostenska banka» češkim «založnam», to bi bila lahko naša banka vsem našim posojilnicam, in naj se bi v bodoči banki osredotočilo vse denarno, bančno in kupčijsko gibanje po vseh naših deželah. Pospešujte toraj vsi domači trgovci, obrtniki, odvetniki, notarji, sploh vsi domorodni sloji prevažno podjetje z Vašim pristopom! Pravila, pristopnice, položnice in vsa pojasnila se dobivajo brez stroškov od «Splošnega» kreditnega društva» v Ljubljani, Dvorni trg št. 3.

(Kat. slov. politično in gospodarsko društvo s sedežem v Jarenini) čegar delokrog bo obsegal župnije: Jarenino, St. Ilj, Sv. Jakob, Sv. Marjeto ob P., Zgornjo in Spodnjo Sv. Kungoto, Sv. Jurija ob Pesnici, Svičino je od namestništva v Gradcu dovoljeno in bo imelo v nedeljo dne 9. oktobra v prostorih Stefličevih ob pol 4ih popoldne svoje ustanovno zborovanje, čegar vsopred naznanimo prihodnjič. Že sedaj pa opozarjamo vse rodoljube in vrle zavedne kmete teh župnij, naj pridejo dne 9. oktobra vsi v Jarenino, da se pridružijo kot udje novemu velevažnemu društvu, ki bo drnilo Slovence ob meji iz narodne zaspanosti, jih podučevalo o njihovih političnih pravicah in dolžnostih ter bo tudi po svojih močeh skušalo izboljšati žalostno gospodarsko stanje slovenskega kmeta.

(Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Celju) je razposlalo vabila za pristop k društvu vsem gg. odvetnikom in notarjem ter njih uradnikom širne Slovenije. Ti se oglašajo dan na dan ter vračajo pristopne izjave; dosedaj oglašanih je blizu 80 rednih članov. Kot ustanovnik je na novo pristopil g. dr. Fran Majer iz Šostanja, najmlajši odvetnik na Stajarskem. Da se bode že pri običnem zboru, kateri se ima vršiti prihodnjo soboto, moglo prilično določiti število članov, prosi se uljudno, da blagovolijo vsi tisti gg. šefi in uradniki, kateri iz katerihkoli ozirov ne nameravajo k društvu

pristopiti, vabila kratkim potom vrniti. — Društvo ima velevažen namen, vzgajati in podpirati odvetniške in notarske uradnike, posebno pa gojiti tesnopolis, kojega potreba se je zadnji čas tako živo pokazala ter osnovati si lastno bolniško blagajno. Vsled tega je pa tudi vredno vsestranske podpore, da bode svoji nalogi kos. Sicer je zanimanje za to društvo postalo živahnejše, odkar je svoj delokrog razširilo ter se postavilo na odločno narodno stališče, kar kaže že to, da so se javili uradniki od vseh strani širne Slovenije, da se udeležijo običnega zbora. Na svidenje torej 1. oktobra v Celju.

Iz drugih krajev.

(Politični položaj.) V uvodnem članku pravi naš poročevalec iz državnega zbora, da se je v zadnjem času zgodilo marsikaj, kar je slovenske, hrvatske in rusinske poslance napolnilo z nejevoljo in nezaupanjem proti vladi. In res je tako! Na Kranjskem vlada podpira majhno nemško stranko na vse strani. Pri zadnjih posvetovanjih ministerstva z načelniki desnice se je načelnik krščansko narodne zveze, kranjski poslanec Povše prezrl ter se ni poklical k posvetovanju. Slovenski goriški poslanci nočejo več v deželni zbor, ker se od vlade vedno prezirajo in se njihove zahteve ne uvažujejo. V Trst je prišel za namestnika nemški plemenitaš Goess, ki je še slovenskim zahtevam bolj nasproten kot prej Rinaldini. Slovenske posojilnice na Primorskem hoče vlada siloma zatreti. Na Stajarsko nam pošilja nemške uradnike, notarijsko zbornico nam je ponemčila. Koroškim Slovincem ne dovoli niti drobtinice njih pravic. In vse to se dogaja v času, ko slovenski poslanci vlado podpirajo. Ravno sedaj podpira vlada nemškonacionalne težnje. In vendar so nemški nacionalci največji nasprotniki sedanje vlade. Samoumevno je, da slovenski poslanci ne morejo potemtaka več podpirate vlade. Ali naj poljubljajo bič, s katerim jih vlada tepe? Tega naši poslanci ne smejo! Vlada mora ali odložiti bič in ozdraviti rane, ali naši poslanci gredo v opozicijo.

(Iz Dubice v Bosni) nam piše naročnik: Žalost za cesarico je bila tudi pri nas velika. Vse boljše hiše in javna poslopja so imela 8 dni črne zastave. — Letos smo se nadejali, da se ob priliki petdesetletnice cesarjeve naša Bosna stalno združi z Avstrijo, toda naša nadeja je bila prazna. Sedaj vladajo pri nas še vedno prejšnji turški običaji, kakor desetina, rabota, trečina itd. Ako bi se združili z Avstrijo, bi se te razmere v Bosni gotovo spremenile. Varnost tukaj ni velika. Nedolgo so nekemu vozniku na cesarski cesti siloma vzeli 130 gld. Tatov niso mogli najti. Te dni pa je neki Turek odnesel nekemu kmetu 500 gld., ki jih je kmet dobil za prodano živino, ter z njimi pobegnil. Dobili so ga komaj v Zagrebu, ko je skoro že ves denar zapravljal. — Pred 14 dnevi so Bosanci po noči na cesti iz maščevanja pretepili jednega Turka do krvi.

(Zadušnice za presvitlo cesarico.) V torek 27. septembra so bili vsi udje gospodske in poslaniške zbornice povabljeni k mrtvaški sv. maši, ki se je ob 10. uri obhajala v Votivni cerkvi za pokojno cesarico. Sredi krasno razsvitljene cerkve je bil postavljen visok mrtvaški oder, pred njim dve kroni. Sv. mašo je opravil infulirani prošt dr. Maršal, navzoči so bili razun ministrov in predsednikov v obilnem številu udje obeh zbornic.

Loterijne številke.

Trst 24. sept. 1898: 71, 1, 6, 20, 11
Linc 59, 23, 14, 12, 88

Balna svila meter po 45 kr.

do 14 gld. 65 kr., kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. — v najnovosejših tkaninah, barvah in vzorcih. — Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Henneberg-ove tovarne za svilo (c. in kr. dvorná zalagatelj) v Zürichu.